USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **D. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2010, č. j. OAM - 1139/VL - 10 - P10 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 7. 2011, č. j. 61 Az 7/2010 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 22. 7. 2011 zamítl Krajský soud v Ostravě žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž neudělil žalobci (dále jen „*stěžovateli*“) mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Proti uvedenému rozsudku brojil stěžovatel blanketní kasační stížností ze dne 17. 8. 2011; současně požádal o ustanovení advokáta z důvodu finanční tísně s tím, že další náležitosti kasační stížnosti doplní jeho prostřednictvím.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel v předchozím řízení před krajským soudem jednal v českém jazyce, v českém jazyce podal k soudu též kasační stížnost (později též žádosti o potvrzení vedení řízení o kasační stížnosti ze dne 27. 2. 2012 a 26. 4. 2012); podle Nejvyššího správního soudu proto nevznikla potřeba stěžovateli pro řízení ustanovit tlumočníka podle § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu dále jen „o. s. ř.“ v souladu s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 2 Azs 52/2005 - 47, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2009, č. j. 6 Azs

52/2009 - 59 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2011, č. j. 4 Azs 2/2011 - 77, vše dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud k žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti ze dne 17. 8. 2011 zaslal stěžovateli informaci o probíhajícím řízení s poučením o složení senátu, který věc projedná a rozhodne, a formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, na doručovací adresu stěžovatele „P. K. 38, P. 5“. Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě jednoho týdne Nejvyššímu správnímu soudu nevrátil vyplněný formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, neučinil tak ani později.

Nejvyšší správní soud následovně žádost stěžovatele o ustanovení advokáta zamítl výrokem I. usnesení č. j. 6 Azs 9/2012 - 43, ze dne 30. 3. 2012, neboť stěžovatel neposkytl soudu potřebnou součinnost při zjišťování sociálních a majetkových poměrů, a proto nemohl soud posoudit, zda jsou u stěžovatele ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s naplněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, jako podmínka ustanovení advokáta soudem podle § 35 odst. 8 s. ř. s. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 22/2011 - 46 ze dne 24. 8. 2011 dostupný na www.nssoud.cz).

Výrokem II. citovaného usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, neboť podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud poučil stěžovatele o tom, že nesplní-li stěžovatel ve lhůtě výzvu soudu, podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud kasační stížnost odmítne.

Usnesení č. j. 6 Azs 9/2012 - 43 ze dne 30. 3. 2012 soud doručil stěžovateli dne 23. 4. 2012 (doklad o úspěšném doručení usnesení do vlastních rukou stěžovatele je založen na č. l. 46 soudního spisu); stanovená lhůta 15 dní k předložení plné moci udělené jím advokátovi pro řízení o kasační stížnosti uplynula dnem 9. 5. 2012. Stěžovatel plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložil ani ve stanovené lhůtě, ani ke dni tohoto rozhodnutí. Jediný úkon, který učinil stěžovatel po doručení citovaného usnesení vůči Nejvyššímu správnímu soudu, byla žádost ze dne 26. 4. 2012, jíž požádal stěžovatel o vydání potvrzení o vedení řízení o kasační stížnosti.

Podle §46 odst. 1 ve spojení s §120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínky řízení, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud pro neposkytnutí potřebné součinnosti, jak bylo výše uvedeno, advokáta stěžovateli neustanovil. Jestliže stěžovatel poté ani k výzvě soudu nedoložil zastoupení jím zvoleným advokátem, není ve věci naplněna podmínka

obligatorního zastoupení stěžovatele podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž tento odstranitelný nedostatek podmínky řízení nebyl k výzvě soudu odstraněn.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Nejvyšší správní soud nad rámce uvedeného rovněž poznamenává, že stěžovatel svůj zájem na řízení o kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany vymezil pouze podáním blanketní kasační stížnosti dne 18. 8. 2011 proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě a žádostmi o potvrzení o vedení řízení o kasační stížnosti (ze dne 27. 2. 2012 a 26. 4. 2012), přičemž ani krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu neposkytl součinnost potřebnou pro odstranění zmíněných procesních vad kasačního řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu